

Да си мисля за Исус

От Линдзи Танър
По истинска история

Мия се вълнуваше. За пръв път отиваше на църква! Мисионерите бяха казали на семейството ѝ за тази църква. И те решиха да я посетят.

Мия се огледа. Тя видя бяла покривка на една маса. Имаше нещо под нея.

„Какво има под тази покривка?“ – Мия попита една от мисионерките.

Сестра Хансън се усмихна. „Това е причастието“.

Причастие. Това беше трудна дума. Мия беше чувала мисионерите да казват на родителите ѝ за него. Но тя не беше сигурна какво представляваше.

Всички изпяха една песен. Двама мъже повдигнаха бялата покривка. Имаше подноси с хляб под нея! Мия ги наблюдаваше как разчупват хляба на парченца.

След песента един мъж каза молитва. Други мъже раздадоха от хляба на всички.

„Хлябът ни помага да си спомняме тялото на Исус“ – прошепна сестра Гарсия.

Мия взе парченце хляб. Тя си представи Исус да стои пред нея.

След това имаше още една молитва. Мъжете раздадоха вода в малки чашки на подноси.

„Водата ни помага да си спомняме за кръвта на Исус“ – прошепна сестра Гарсия. „Той умря за нас, защото ни обича“.

Мия взе чашка с вода. Тя се

замисли колко много Исус я обича. Тя почувства сякаш Той я прегръща.

По-късно сестра Хансън даде на Мия малка картина на Исус. „Ядем от хляба и пием от водата, за да си спомняме за Исус и да обещаем да Го следваме“. Тя се усмихна. „Какво мислиш за причастието?“

Мия погледна картината на Исус. Тя си спомни топлото чувство, което беше усетила. Усмихна се. „Беше чудесно! Обичам Исус“. ■

Авторката живее в щата Калифорния, САЩ.

ПОРТРЕТ НА ИСУС ХРИСТОС ОТ ХАРИ АНДЕРСЪН, ПРЕДОСТАВЕН ОТ МУЗЕЙ ЗА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА ИЛЮСТРАЦИЯ ОТ ДЕБ ДЖОНСЪН